

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om forhøjelse af tobaksafgifter [af Aksel Larsen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 579, fremsættelsen i tidenden sp. 89).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger [af Aksel Larsen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 581, fremsættelsen i tidenden sp. 89).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Under henvisning til de udtalelser, jeg fremførte her i tinget ved finanslovsforslagets fremsættelse, kan jeg ikke anbefale tinget, at man lader disse 3 lovforslag nyde fremme.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg havde ikke ventet, at lovforslagene ville få en velvillig modtagelse af ministeren, endsiges få tilslutning, så det er ikke nogen overraskelse for mig, at ministeren afviser de 3 af os fremsatte lovforslag. Det er klart, at det måtte være sådan, for de betragtninger, vi har gjort gældende ved fremsættelsen af de 3 lovforslag, blev jo også fremført, da man i sin tid gennemførte det kriselovkompleks, hvoraf de 3 love, der her er tale om, udgjorde en del. Vi gjorde den gang opmærksom på, at hovedhjørnestenen i disse lovforslag var særpristallet. Vi har nu stillet forslag om, at de 2 afgiftslove, der gennemførtes i fjor, ophæves, og at stk. 3 i § 1 i den ændrede lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger ligeledes ophæves. Disse love indeholder jo bestemmelser om et særpristal, som danner grundlag for regulering af lønninger og pensioner. Vi gjorde dengang opmærksom på, at det var en uretfærdighed over for arbejderne og tjenestemændene, at man forrykkede det grundlag, der forelå, da arbejderne diskuterede og tog stilling til de overenskomster, som var gældende indtil foråret 1958. Vi gjorde endvidere opmærksom på, at de overens-

komster, der var gældende, ikke var godkendt af arbejderne, men tværtimod afvist, fordi arbejderne følte, at man havde taget for ringe hensyn til deres ønsker og berettigede krav. Derfor var vi i den situation, at de overenskomster, der var gældende, var gennemført ved lovforanstaltning af det høje ting; det vil sige, at tinget var med til at forringe de overenskomster, som man havde påtvunget arbejderne, til trods for at de ønskede at få bedre overenskomster. Det blev dengang ligesom tidligere hævdet, at det var forbruget, det var galt med. Der blev også talt om, at statskassen kunne trænge til pengene.

Sådan som lovforslagene er blevet modtaget, finder jeg ingen anledning til at gå ind på de spørgsmål, som foreligger i denne forbindelse. Der blev ved lovforslagenes fremsættelse gjort opmærksom på, at den begrundelse, som der eventuelt kunne være for gennemførelsen af kriselovene, da vi i fjor sommer behandlede dem, ikke længere er til stede. Men jeg vil gerne understrege, at det kan ikke være rimeligt, at arbejdere og småkårsfolk den ene gang efter den anden skal være syndebukke for en fejlet økonomisk politik, og det er jo det, der sker. Arbejdernes lønninger er i almindelighed ikke af en sådan beskaffenhed, at de tåler at blive beskåret; tværtimod må man fastslå, at adskillige tusinder, jeg kan godt sige hundredtusinder, af arbejdere har lønninger, der er så lave, at de egentlig burde forhøjes. Det var ikke uden berettigelse, at Dansk Arbejdsmands Forbund rejste krav om et lavtlønstillæg ved de sidst afsluttede overenskomstforhandlinger; det var ikke uden begrundelse, de stod fast på kravet om, at der blev ydet et tillæg, så der ikke var nogen ugelønninger på under 200 kr. Som man ved, var der megen betænkelighed ved at give en sådan indrømmelse. Man påstod, at erhvervene dårligt kunne klare det, og man henviste også til, at det var et anslag mod den økonomiske politik, der blev ført. De 5-10 millioner, der forhandlede om, skulle man ikke synes spillede så stor en rolle. Man fatter ikke, at man ikke gav efter for de berettigede og højst beskedne krav, der var stillet fra Arbejdsmandsforbundets side. Helt urimeligt virker det også, da man kort tid efter så, at regeringen mødte frem med et for-